

NAČIM NÁM DO PRÁCE SA DAŤ!

Rodinná katechéza 105-2019 (662)

www.inky.sk

týždeň po 29. 9. 2019

... alebo o tom, ako predchádzajúce poznatky pretaviť do praxe.

BOŽIE SLOVO:

(Mt 7,24-27)

Čítanie zo sv. evanjelia podľa Matúša: V tom čase Ježiš povedal zástupom: *Každý, kto počúva tieto moje slová a uskutočňuje ich, podobá sa múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale.* ²⁵ *Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica a oborili sa na ten dom, ale dom sa nezrútil, lebo mal základy na skale.* ²⁶ *A každý, kto tieto moje slová počúva, ale ich neuskutočňuje, podobá sa hlúpe mu mužovi, ktorý si postavil dom na piesku.* ²⁷ *Spustil sa dážď, privalili sa vody, strhla sa víchrica, oborili sa na ten dom a dom sa zrútil; zostalo z neho veľké rumovisko.* Počuli sme Božie slovo!

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 344, 618, 620, 624, 625, 626)

Sú to už viac než dva roky a vyše sto katechézií na našej spoločnej ceste. Ale Pán nás nevolá iba *počúvať*, ale hlavne *konať*, ako aj sám hovorí v úvode dnešnej katechézy. Poďme sa teda pozrieť, ako na tom sme? Kam sme sa už dostali – a aké budú naše ďalšie kroky na tejto ceste?

1) ROZUM a VIERA: Je moja viera *porozumením*? Porozumel som a pochopil som Božiu *technológiu spásy*, onen postup, ktorým sa máme premeniť zo smrteľníkov na synov a dcéry Boha a zbožštiť sa v Kristovi? A čo sa tohto porozumenie týka, mám v tomto smere opravdivú *istotu*, podopretú faktami, skúsenosťami (možno už aj vlastnými), zázrakmi a znameniami, samou vnútornou logikou onoho porozumenia? Istotu dostatočnú na to, aby som už neblúdil raz sem, raz tam, ale mal jasný cieľ i smer pre svoj celý život, jasnú víziu?

2) VÔĽA a NÁDEJ: Som jasne a jednoznačne rozhodnutý: *Idem sa zbožštiť, idem byť svätý*? Je toto v tejto chvíli môj jasný, jednoznačný cieľ a súčasne jasné, pevné, bezpodmienečné chcenie a rozhodnutie? Rozhodol som sa Božiu ponuku urobiť zmyslom a náplňou svojho života – podľa slov Písma: „*Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo*“ (Lk 9,62)?

3) MYSEĽ a OBRÁTENIE: Stojím v *bázni* pred skutočným Bohom? Zažil som a uvedomujem si svoju vlastnú *úbohosť* ako aj to, že je ona mojou najväčšou devízou, lebo len keď som ničím, môže sa Boh stať vo mne všetkým a len keď som prázdny, môžem byť úplne naplnený Bohom a Jeho Slávou? Je *apatheia* základom mojej vnútornej slobody spolu s radostnou *bezstarostnosťou*, plynúcou z bezvýhradnej dôvery Bohu? Som *uvoľnený* pre Boha a Jeho konanie vo mne?

4) ZANECHAŤ EGO: Kristus sa stal mnou, vtelil sa do mňa a obliekol si ma ako svoje telo. Možno ale zatiaľ ešte stále stojí len tak vonku, ako hovorí: „*Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem...*“ (Zjv 3,20). Kým som plný svojho *Ega* s jeho uctievaním *štyroch modiel* a s tým súvisiacimi žiadostivosťami, Kristus nevstúpi. Len jeden v nás môže v jednom čase byť: alebo *Kristus*, alebo *Ego*. Som pripravený vzdať sa svojho *Ega* tak, ako o tom hovorí sv. Terézia z Lisieux: „*Bojím sa iba jedného, že si ponechám svoju vôľu. Vezmi si ju teda, lebo ja si vyberiem všetko, čo ty chceš*“? Vzdáť sa akéhokoľvek a každého *sebectva* v sebe a, nakoľko sa to len dá, úplne ho odstrániť? V úplne všetkých podobách a stupňoch?

5) PREMENIŤ SA V KRISTA: Som pripravený prijať Krista jediným možným spôsobom, tým, že – namiesto *Ega*, ktoré som odvrhol – prijmem, *oblečiem si Krista* podľa slov Písma: „*Oblečte si Pána Ježiša Krista; a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí*“ (Rim 13,14)? Som rozhodnutý doslova sa stať Ním, úplne sa s Ním zladiť, zjednotiť, splynúť, prijať Jeho vôľu za svoju, Jeho život za svoj, Jeho túžby za svoje, jeho konanie za svoje, podľa slov majstra Eckharta: „*Skutočné obrátenie spočíva v tom, že sami od seba už nechceme vôbec nič*“? Chceme to? Pracujem na tom?

6) ROZPOZNAŤ KRISTA, VTELENÉHO V BRATOCH: Uvedomujem si, že Kristus sa vtelil nielen do mňa, ale do každého pokrsteného človeka? A že je spojený s každým jedným, aj nepokrsteným človekom a žije v ňom jeho život, zakusuje všetko, čo zakusuje on? Rozoznávam Ho, vidím Ho v tomto Tele, ktoré na seba na Turíce vzal? Uctievam Ho, milujem Ho, slúžim Mu v tomto tele, *v telách ľudí okolo mňa*, pristupujem k ľuďom ako ku Kristovi, ktorým skutočne sú? So všetkými dôsledkami, ktoré z toho plynú? Je toto základ pre môj duchovný život, čiže vzťah s Kristom, ktorý sa nevznáša kdesi „hore“, mimo sveta, ale je vtelený rovno hneď vedľa mňa?

7) USILOVAŤ O JEDNOTU TELA: Uvedomujem si, že tak ako ja, aj oni sú jeden a ten istý Kristus? Vnímam ich, slovami sv. Jána Pavla II., ako „*niekoho, kto patrí ku mne*“, kto je súčasťou mňa a ja súčasťou jeho, lebo sme jeden Kristus – a to naozaj? Uvedomujem si, že prirodzený stav Kristovho Tela je jednota, podľa slov Písma: „*Jedno je telo a jeden Duch, ako ste aj povolani v jednej nádeji svojho povolania*“ (Ef 4,4)? A že kým túto jednotu navzájom nežijeme, je Telo Krista neprirodzené a kruto *roztrhané* a ak by som zo všetkých síl nepracoval na odstránení tohto rozdelenia, bol by som sám *spolupáchatelom*? Som stotožnený s tým, že mám byť s ostatnými bratmi a sestrami v Cirkvi jedno tak, aby sme boli jedno Telo a jeden Duch a pritiahnúť do tejto jednoty všetkých ľudí okolo mňa, lebo to je zásadný Boží a teda aj Kristov zámer, podľa slov Písma: „*zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi, ... [Jeho Otec] ustanovil nad všetkým za hlavu Cirkvi, ²³ ktorá je jeho telom, plnosťou toho, ktorý naplnia všetko vo všetkom*“ (Ef 1,10-23)?

8) ŽIŤ JEDNOTU TELA: Ako na tom som? Je okolo mňa niekto, kto už tiež uveril Bohu, obrátil sa, zmenil svoje myslenie, túži po tom istom a kráča po rovnakej ceste ako ja? Moja rodina – je už

obrátená, už uverila Bohu? Túži po tom istom, po čom ja?

Alebo najprv musím ešte len získať svoju rodinu – hoci aj s pomocou bratov a sestier vo farnosti? Je medzi nimi niekto, kto zmýšľa, žije a koná rovnako, kto už uveril a obrátil sa? Môžem sa s nimi spojiť – a spoločne medzi sebou navzájom túto jednotu uskutočniť? Je toto možnosť, ktorú mám?

Alebo som sám, osamelý, opustený? Potom mi nezostáva nič iné, než sa v praxi vrátiť k bodu 6 a začať postupne týchto ľudí priťahovať k sebe – a cez seba ku Kristovi, stávať sa najprv ich *priateľom*, druhom, aby nakoniec zatúžili a odhodlali sa k obráteniu a aby *trhlina Kristovho tela* mohla byť medzi nami a nimi zacelená. Je potom toto moja voľba, pred ktorou stojím?

UVAŽOVANIE

Týchto osem krokov, to je postupnosť, ktorá nás vedie na cestu autentického kresťanstva, ako nám ho predstavil Kristus, apoštol, ako nám ho predstavuje Cirkev a ako ho žili naši svätí spasení bratia a sestry pred nami. Na ktorom „schodíku“ tejto cesty sa v tejto chvíli vidíme? Kam sme už dorazili? A aký ďalší krok na nás čaká?

ÚLOHA:

Prejdite si tieto kroky a ujasnite si, kde presne ste: ako jednotlivec, ako rodine resp. ako malé spoločenstvo!

Aký ďalší krok Vás čaká? Aké otázky, problémy, ťažkosti musíte prekonať, aby ste tento ďalší krok urobili? Čo Vám v tom môže pomôcť?

Spoločenstvo je jedna z najmocnejších vecí, ktoré nám môžu pomôcť. „*Beda samotnému,*“ vraví už Písmo. Aj keď ešte nedokážeme byť s niekým skutočne jedno srdce a jedna duša – predsa ak máme aspoň *stretko*, aspoň nejakú skupinku ľudí, ktorí sú v podobnej etape ako my, žijú to čo my a usilujú o to, o čo my, alebo sú dokonca o krok či dva ďalej – je to obrovská vec. Pozrite sa okolo seba! Je niekto taký vo Vašom okolí – *rodina, spoločenstvo, farnosť* – s kým by ste mohli spoločne touto cestou ísť?